

De ZEE-AREND in de Kennemerduinen.

Zaterdag 4 febr. was ik ±9.30 u. in de Kennemerduinen om het Spartel- en Vogelneer op vogels te tellen. Het was geheel bewolkt, droog, wat nevelig weer; zwakke wind, temp. ±5°C. Opeens zag ik, lopend aan de hoge kant van het Vogelneer, een enorme vogel laag vliegend aan de westkant van het neer. Duidelijk zielen de zeer brede en lange vleugels op waarvan de bovenkant goed was te zien: bruine rug en vleugelbasis en de verdere vleugel zwart. De onderkant was dito leek me, misschien iets lichter van tint. De staart was duidelijk wigvormig, de vleugels sterk gevingerd, rechthoekig, in ~~vreesvlucht~~ recht met alleen de uiterste punten iets onhoog gebogen. Zou het een Zeearend kunnen zijn? Maar dan beslist een juveniel eks. Of toch een andere, bijv. Bastaardarend; die hebben we tijdens een ekskursie in de Flevopolder eens gezien. Alles ging de lucht in, alle nieuwe, en kwamen niet meer onlaag. Alleen de koeten en eenden bleven in het neer, in het midden. Enige kraaien probeerden de arend aan te vallen, toen viel pas op hoe groot hij was, wel 10 x zo groot als een kraai. Na een tijdje laag vliegen met langzame vleugelslag, ging hij boven in een hoge den zitten, in horizontale zit, bleef daar enige tijd en ging weer rondvliegen. Het geheel was prachtig te zien, hoewel het hele neer en een stuk duin tussen mij en de arend was. Het zitten in de top van een den en daarna rondvliegen herhaalde zich nog eens, terwijl ik langzaam wat dichterbij kwam. Helaas vloog hij toen toch verder.

Gelukkig hoorde ik 7 febr. dat Hans Schouten op vrijdag 3 febr. een juveniele Zeearend gezien heeft; kennelijk hetzelfde eks., zodat ik toen zeker was dat mijn waarneming juist was.

Op 8 febr. was ik van 9.45 tot 11.45 u. weer bij de meren. Om ±10.05 u. alarmeerden de Zilvermeeuwen in het Vogelneer en vlogen allemaal op. Ik hoorde een vliegtuigje en meende dat dat de oorzaak was, maar zag opeens onze zeearend weer, heel langzaam vliegend. Ik was weer aan de hoogste kant van het neer. De afstand was nogal groot, de belichting prachtig, de kleur mooi te zien evenals de wigvormige staart. Er was nog iemand, aan de westzijde van het neer. De arend vloog helaas vrij snel weg in noordelijke richting. De Zilvermeeuwen hadden een prachtig alarmsysteem met verspieters die richting Zeearend vlogen toen de rest weer onlaag was. Als de verspieters terugvloegen was er een luide communicatie met de anderen. Ook was er kennelijk contact met de Zilvermeeuwen van het Spartelneer. Hoewel ik de Zeearend niet meer zag, bleef het alarmsysteem van de Zilvermeeuwen nog lange tijd werken met verspieters die naar het noorden en oosten vlogen.

Ik zag nog een Sperwer vrij hoog in de lucht die rondjes vloog en sons bijna stil stond; en later een wit oplichtende Buizerd die al eerder ook door de anderen gezien was.

Hans Schouten vertelde later dat hij de Zeearend op 3 febr. zo duidelijk kon zien dat zelfs het oog mooi te onderscheiden was.

Op 11 febr. hebben enkele anderen van de Vogelwerkgroep Haarlem om 12 uur de Zeearend (we nemen aan dat het steeds hetzelfde eks. is) bij het infiltratiegebied gezien.

An Vaandrager
Kennemerweg 5
Zandvoort.